

Havar

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 10 Mart 2013

İnsanlar haykırırken havar diye

Ruhla beden arasında, gidip geldim dün gece
Sessizdi beni dalımdan koparıp alan ölüm
Sağım, solum yorgun
Fazla direnmedi yaralı gönlüm

Ahret kapısında
Susuverdi hüzünbaz kalemim...

Alaca karanlıkta
Nenni dedi birisi, örttü üstümü
Sarıldı yaram, acısı fazla sürmeden
Çünkü annemdi gelen...

Açıldı dilim
Döktüm cümle dertlerimi
Bulmuştum annemi
Tıpkı çocukluğumdaki gibi...

"Geldin mi şair oğlum ?"

Geldim anne, ama halen ruh bedende
Boşa mı bu havarlar anne...

Bir sen, bir ben
Bu ölüm sessizliği mi? Yoksa ölüm mü?

İyice karardı hava
Biz karanlıklarda şarkı söyledik seninle
Babam evde yokken
Korkmayalım diye...

Ne de yanıktı sesin anne...

Yapacak bir kaç şeyim kaldı

Önce zemheriyi tadacağım bir daha
Sonra güneşi öpeceğim

Ve tertemiz geleceğim...

Dünya beni çağırıyor şimdi yine mi kopacağım seninle?
Yine mi kopacağız anne?

Az bekle anne...

Şiir ve yorum Mehmet Fikret ÜNALAN